

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122205682
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122205682.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkyň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu A. B., so sídlom A. C. XX/XX, B., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného

JUDr. Andreou Bučencovou, advokátkou so sídlom Murgašova 919/47, Dubnica nad Váhom, IČO: 52 866 165 proti žalovanému D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, B., zastúpenému JUDr. Tiborom Bickom, advokátom so sídlom Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, IČO: 31 938 183, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 21C/51/2022 – 126 zo dňa 18. januára 2024 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III. a IV. potvrdzuje.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k nehnuteľnosti, parcele registra "E" č. XXX/X o výmere 898 m², záhrady, zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. B. (výrok I.), uvedenú nehnuteľnosť prikázal do vlastníctva žalobcu v podiele 1/1 (výrok II.), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 9.132,66 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.). Súd prvej inštancie aplikoval na danú vec ustanovenia § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zrušil jeho podielové spoluvlastníctvo so žalovaným k spornej nehnuteľnosti, ktorú žiadal prikázať do svojho výlučného vlastníctva s tým, že žalovanému na vyrovnanie podielu zaplatí 9.132,66 eur. Žalobca uviedol, že so žalovaným sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti každý v podiele 1/2. Na spoluvlastníckom podiele žalovaného viazne ťarcha, a to záložné právo v prospech G. H. na základe záložnej zmluvy zo dňa 24.04.2019, V1215/2019-237/2019 (podľa dostupných informácií v danom prípade má ísť o zmluvu o pôžičke vo výške 6.000,- eur). Na uvedenej nehnuteľnosti je postavená budova vo vlastníctve žalobcu súp. č. XXX (spojená budova Mestskej polície Ilava a Základnej umeleckej školy Ilava), ktorá je evidovaná na LV č. XXXX, k. ú. B.. Žalobca sa so žalovaným pokúšal mimosúdne dohodnúť na cene za prevod jeho spoluvlastníckeho podielu, no k dohode strán sporu nedošlo, nakoľko žalovaný trval na požiadavke ceny za vyplatenie svojho podielu vo výške 120 eur/m². Žalobca žiadal, aby po zrušení podielového spoluvlastníctva bola celá nehnuteľnosť prikázaná do jeho výlučného vlastníctva vzhľadom k tomu, že

na predmetnej nehnuteľnosti je postavená budova Mestskej polície Ilava a Základnej umeleckej školy Ilava a jej účelné využitie je výlučne verejného charakteru.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vlastnícky stav, ako je uvedený na LV č. XXXX, k. ú. B., nebol medzi stranami sporný. Obe strany súhlasili so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva, pričom sporným zostal len spôsob vyporiadania predmetného pozemku. Žalobca žiadal prikázať parcelu EKN č. XXX/X do svojho výlučného vlastníctva a žalovaný žiadal parcelu rozdeliť podľa spoluvlastníckych podielov. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sporný pozemok nie je možné reálne rozdeliť. Predpokladom likvidácie spoluvlastníctva rozdelením veci medzi spoluvlastníkov podľa výšky ich podielov je, že ide o deliteľnú vec a že jej rozdelenie je aj funkčne opodstatnené, t. j. vtedy, keď rozdelením vzniknú samostatné veci, ktoré vlastníkom môžu aj naďalej slúžiť spôsobom, ktorý zodpovedá ich povahe a spoločenskému účelu. Súd prvej inštancie poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/92/2006 zo dňa 15.03.2007, podľa ktorého za prípady, kedy sa nehnuteľnosť považuje za reálne nedeliteľnú je treba považovať i prípady, kde by časti vzniknuté rozdelením nemohli slúžiť vlastníkovi takým spôsobom, aký zodpovedá ich povahe a jeho užívanie vyčlenenej časti nehnuteľnosti by nebolo v súlade s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade by rozdelením sporného pozemku vznikli dva pozemky o výmere v zásade zodpovedajúcej spoluvlastníckym podielom strán sporu. Žalobca by získal pozemok, ktorý je z väčšej časti zastavaný budovou, ktorú využíva Mestská polícia. Funkčnosť využitia týmto spôsobom vyporiadania by bola ale zásadne obmedzená, nakoľko nezastavaná plocha okolo budovy Mestskej polície predstavuje z jednej strany pás o šírke cca 1,6 m, z druhej strany pás o šírke 1,1 m, z ďalšej strany ide o zalesnenú zelenú plochu, ku ktorej je problémový prístup a posledná strana budovy je spoločná s budovou Základnej umeleckej školy. Prístup k tejto novovzniknutej parcele by musel byť riešený zriadením vecného bremena, čo by v zásade bolo možné a bolo aj žalovaným navrhované. Súd prvej inštancie však pri rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že Mestská polícia pri výkone svojej činnosti má mnoho úloh, okrem iných zabezpečuje verejný poriadok v obci, spolupôsobí pri ochrane jej obyvateľov a iných osôb v obci pred ohrozením ich života a zdravia, spolupôsobí s príslušnými útvarmi Policajného zboru pri ochrane majetku obce, majetku občanov, objasňuje a prejednáva v blokovom konaní priestupky ustanovené osobitným predpisom, môže zadržať osobu pristihnutú pri páchaní alebo bezprostredne po spáchaní trestného činu a ak ide o hľadanú osobu, predvieť ju na útvary obecnej polície na účel podania vysvetlenia a urobiť úkony podľa osobitných predpisov. K výkonu všetkých uvedených činností prinajmenšom potrebuje priestor pre parkovanie svojich vozidiel prípadne vozidiel iných osôb. Rozdelením predmetnej nehnuteľnosti by pri budove, v ktorej sídli Mestská polícia, nezostala prakticky žiadna obslužná plocha. Pozemok pri budove vytvára spravidla s budovou jeden funkčný celok a slúži na jej lepšie využitie. V danej veci by navrhovaným rozdelením pozemku bola funkčnosť budovy značne znemožnená a narušená, a to najmä s ohľadom na účel, k akému slúži.

4. Súd prvej inštancie vzal do úvahy aj skutočnosť, že pozemok, ktorý by pripadol po rozdelení žalovanému, by rovnako žalovaným nemohol byť využitý tak, aby naplnil účel, ktorému slúži a k tomuto pozemku by nebol prístup z verejnej komunikácie. Podľa územného plánu by sa novovzniknutý pozemok nachádzal na území slúžiacom výstavbe občianskej vybavenosti. Územia občianskej vybavenosti zahŕňajú pozemky, stavby a zariadenia občianskej vybavenosti pre vzdelávanie a výchovu, sociálne služby, starostlivosti o rodinu, zdravotnícke služby, kultúru, verejnú správu, ochranu obyvateľstva, pozemky, stavby a zariadenia pre obchod, ubytovanie, stravovanie, služby, vedu a výskum, kúpeľníctvo a pozemky súvisiacej dopravnej infraštruktúry a technickej infraštruktúry a verejných priestranstiev. Stavby občianskej vybavenosti, primárne slúžiace v prospech spoločnosti, sú stavby, ktoré slúžia potrebám obyvateľstva a ich využívanie by malo zabezpečovať plnenie prevádzkovo ekonomických a priestorových nárokov. Územia občianskej vybavenosti by mali byť vymedzené v priamej nadväznosti na kapacitne postačujúce plochy dopravnej infraštruktúry a podľa logiky veci by mali byť z nich prístupné. Podľa § 47 písm. b) Stavebného zákona (č. 50/1976 Zb. v znení noviel) v rámci všeobecných technických požiadaviek na navrhovanie stavieb, stavby sa musia navrhovať tak, aby boli po celý čas životnosti v súlade so základnými požiadavkami na stavby, so zastavovacími podmienkami a aby boli zhotovené z vhodných stavebných výrobkov a pritom, aby stavba bola prístupná

z cesty, miestnej komunikácie alebo z účelovej komunikácie. Súd prvej inštancie dodal, že žalovaný predložil projektovú dokumentáciu, ktorá tieto kritériá nespĺňa, prakticky celý pozemok by podľa nej mal byť zastavaný (tiež v rozpore s územným plánom) a nie je v nej riešená prístupová cesta. Súd prvej inštancie zistil, že rozdelením by vznikol pozemok, ktorý by žalovaný nedokázal využiť k účelu, ktorému by mal slúžiť. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie uzavrel, že reálna deľba predmetnej parcely nebola možná, nakoľko by vznikli dve samostatné veci, ktoré by neboli plne funkčné. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pod pojmom deliteľnosť pozemku sa nerozumie len jeho fyzická deliteľnosť ale aj to, či tvorí s nejakou stavbou alebo iným pozemkom funkčný celok a v takom prípade ho spravidla deliť nemožno bez toho, aby sa obmedzila využiteľnosť nehnuteľností ako funkčného celku. Nie je nepodstatné, že funkčný celok v tomto prípade netvorí len EKN parcela č. XXX/X, ale aj EKN parcela č. XXX/XXX, cez ktorú je možná jediná prístupová cesta k spornému pozemku. Hoci v čase rozhodovania súdu prvej inštancie predmetná parcela EKN č. XXX/XXX nebola vo vlastníctve žalobcu, z predložených listinných dôkazov bolo možné predpokladať, že sa tak v budúcnosti stane a napriek právnemu stavu veci je už žalobcom užívaná. Uvedené pozemky tvoria areál, v ktorom sa nachádza Mestská polícia, Základná umelecká škola a Špeciálna základná škola. Po usporiadaní právneho stavu žalobca bude mať možnosť využiteľnosť tohto priestoru ako celku skvalitniť, aby slúžil k lepšiemu využitiu, podľa jeho vyjadrenia má úmysel celý areál upraviť a uzavrieť. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný nepreukázal reálnu deliteľnosť nehnuteľnosti znaleckým posudkom B. I.. Súd prvej inštancie zistil, že znalec predmetný pozemok len fyzicky rozdelil a účelnosťou tohto rozdelenia, prípadne funkčnosťou novovzniknutých častí sa vôbec nezaoberal.

5. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebolo možné reálne rozdelenie nehnuteľnosti, rozhodoval o tom, ktorej zo strán prikáže spoluvlastnícky podiel a za akú náhradu. Pri rozhodovaní vzal do úvahy skutočnosť, že na pozemku parc. EKN č. 195/7 sa nachádza budova Mestskej polície vo vlastníctve žalobcu a že žalobca je na rozdiel od žalovaného schopný zabezpečiť zachovanie účelného využitia veci. Vzhľadom na uvedené a aj s poukazom na skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie uviedol pri rozhodovaní o nemožnosti rozdelenia veci, v celkovom súhrne považoval za dôvodné prikázať vec do výlučného vlastníctva žalobcovi. Záverom súd prvej inštancie dodal, že žalovaný skupoval podiely na predmetnej nehnuteľnosti nie s cieľom pozemok konkrétne využiť, ale s cieľom s nadobudnutým podielom ďalej obchodovať a záujem realizovať výstavbu polyfunkčného objektu sa javil súdu prvej inštancie ako abstraktný, nie reálne mienený.

6. Výšku náhrady za prikázaný podiel súd prvej inštancie určil podľa znaleckého posudku B. J., ktorá určila všeobecnú hodnotu predmetného pozemku sumou 18.265,32 eur, polovica z tejto hodnoty je 9.132,66 eur. Žalovaný relevantné a konkrétne výhrady k tomuto posudku počas konania nepredniesol, len v záverečnej reči uviedol, že tento znalecký posudok neuznáva, nepovažoval ho za znalecký posudok ale za listinný dôkaz, tvrdil, že mu chýbala znalecká doložka a mal za to, že nezohľadňuje nárast cien v súčasnej dobe. Žalovaný počas celého konania neuviedol, akú hodnotu má mať predmetný pozemok, v tejto otázke absentovali najmä jeho tvrdenia a rovnako dôkazy, ktoré by reálne mohli závery predloženého znaleckého posudku spochybníť. Vzhľadom na umiestnenie sporného pozemku a spôsob jeho využívania, závery znalkyne ohľadne jeho hodnoty z roku 2021 nebol podľa názoru súdu prvej inštancie dôvod spochybňovať. Iný odborný názor žalovaný nepredložil, znalecká doložka v tomto znaleckom posudku nechýbala. Znalkyňou bola určená všeobecná cena, ktorú súd prvej inštancie považoval za určujúcu na stanovenie náhrady pri druhom spôsobe vyporiadania podielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu. Preto bola určená výška náhrady sumou 9.132,66 eur. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), teda podľa zásady úspechu v spore. Žalobca bol v spore úspešný, preukázal listinnými dôkazmi, že mal snahu vyporiadať podielové spoluvlastníctvo mimo súdu a pre nečinnosť žalovaného bol nútený podať žalobu. V tejto súvislosti mu preto súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku čo do výrokov II., III. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný uplatňiac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. c), f) a h) CSP. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje v napadnutom rozsahu za nesprávny. Poukázal na to, že dňa 17.10.2023 vzniesol námietku zaujatosti a riadne ju odôvodnil, pričom námietka sa netýkala okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti. Negatívny pomer sudkyne k veci a k strane

žalovaného vyplýva podľa jeho názoru zo zápisnice z pojednávania zo dňa 16.10.2023, ako aj zo zvukového záznamu z predmetného pojednávania. Uviedol, že sudkyňa poskytla žalobcovi neprípustné hmotnoprávne právne rady a má svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia vo veci. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že nie je možné v danom prípade pozemok rozdeliť. Poukázal na ustanovenia § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že súd môže prikróčiť k rozdeleniu pozemku v prípade, ak je rozdelenie veci dobre možné. Výraz „dobre možné“ je treba podľa žalovaného vykladať tak, že sa ním sleduje najmä cieľ, aby po rozdelení nehnuteľnosti mohli bez závad slúžiť na uspokojovanie tých potrieb, na ktoré sú účelovo určené, v tomto prípade, aby predmetná parcela slúžila ako pozemok určený na zastavanie v súlade s územným plánom mesta Ilava. Mal za to, že ak by predmetná parcela bola rozdelená, nezmenilo by sa jej určenie, novovzniknuté parcely by nestratili na hodnote, žiadna z nich by nestratila prístup a obe by mohli slúžiť doterajším vlastníkom spôsobom určeným ich povahou. Predmet spoluvlastníctva je podľa žalovaného fakticky a aj funkčne deliteľný, preto považoval za splnené predpoklady pre zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou nehnuteľnosti. Poukázal na to, že možnosť reálnej deľby potvrdil aj súdny znalec B. K. I., ktorý vyhotovil aj geometrický plán č. 50 901 907- 92/2023, a tento bol aj autorizačne a úradne overený. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že navrhované zriadenie vecného bremena by bolo možné. Argument súdu prvej inštancie o tom, že by navrhovaným rozdelením pozemku bola funkčnosť budovy značne znemožnená a narušená vzhľadom na účel, akému slúži, považoval za argument v rovine ničím nepodloženého tvrdenia a domnienky v rozpore s reálnym stavom. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru neuviedol, čím by bola funkčnosť budovy obmedzená reálnou deľbou pozemku, prípadne ako by rozdelenie zasahovalo do užívania budovy. Mal za to, že rozdelením parcely by vznikli dve samostatné a funkčne využiteľné parcely a takto novo vzniknutý stav by nijako neobmedzoval vstup do budovy, pohyb vozidiel, stránok a výkon funkcie mestskej polície. Prístup by bol zabezpečený vecným bremenom. Vo vzťahu k určeniu ceny uviedol, že zákon hovorí o primeranej cene. Znalecký posudok B. J. určil hodnotu podielu „tabuľkovo“, čo však nemožno považovať za primeranú cenu. K trovám konania uviedol, že súd prvej inštancie neskúmal dôvody priznania trov a ani nemohol rozhodnúť o priznaní tak, ako rozhodol. Poukázal na to, že v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva obe strany získajú hodnotu (vlastníctvo oproti peňažnému plneniu), nikto nevyhrá, a preto nemožno určiť mieru úspechu. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie alebo aby rozhodol rozsudkom v znení: „Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo účastníkov k parcele pôvodné číslo č. L. XXX/X, záhrady, o výmere 898 m², zapísanej v katastri pre obec Ilava na LV XXXX tak, že do vlastníctva žalovaného prikazuje novo vzniknutú parcelu č. KNC XXX/X, výmera 458 m², zastavaná plocha, do vlastníctva žalobcu prikazuje novo vzniknutú parcelu č. KNC XXX/X, výmera 249 m², zastavaná plocha a parcelu č. KNC XXX/X, výmera 210 m², zastavaná plocha, v zmysle znaleckého posudku B. K. I. č. 8/2023 zo dňa 11.10.2023. Zriaďuje sa vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami cez parcelu č. KNC XXX/X , výmera 458 m², zastavaná plocha, tak ako je zakreslené na geometrickom pláne J. F. číslo 92/2023, vyhotovenom B. M. I. ml. 14.9.2023, autorizačne overenom B. K. I. 14.9.2023, úradne overenom B. N. O. 11.10.2023, ktorý je súčasťou znaleckého posudku B. K. I. č. 8/2023 zo dňa 11.10.2023 v prospech Mesta Ilava. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa. Žalovaný má vzhľadom na úspešnosť odvolania nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.“

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie stotožňuje a odvolacie dôvody žalovaného považuje za nedôvodné. Žalovaným namietaná „zaujatosť“ zákonnej sudkyne je podľa žalobcu účelová a neopodstatnená. Poukázal na to, že žalovaný si v konaní neplnil svoje zákonné ani súdom uložené povinnosti, nepredkladal včas k svojim vyjadreniam listinné dôkazy podporujúce jeho tvrdenia a svojím konaním zavinil odročenie pojednávania a predĺženie konania. Žalobca opakovane poukázal na konanie žalovaného, ktoré sa javí byť v rozpore s dobrými mravmi, keď žalovaný po celú dobu úmyselne vstupuje do spoluvlastníckych vzťahov so žalobcom, prípadne kupuje nehnuteľnosti (ako napr. záhradku v areáli Materskej školy Ilava, KNE 247/1) za jediným účelom – „vydierania“ žalobcu, či už formou bezdôvodného obohatenia alebo výmenou za iný pozemok vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že zo záznamu zo dňa 22.03.2022 ohľadom mimosúdneho rokovania v konaní

sp. zn. 17C/15/2021 vyplýva, že právny zástupca žalovaného v uvedený deň po prvýkrát uviedol, že podľa inštrukcií klientov prichádza do úvahy zámena pozemkov tak, že žalovaný by získal nehnuteľnosť KNC parc. č. XXX/X na LV č. XXXX v k. ú. B. alebo iný pozemok za podiel na pozemku, ktorý je predmetom tohto sporu. Na pojednávaní dňa 30.01.2024 v konaní sp. zn. 15C/15/2023 zástupca žalovaného tvrdil, že mali záujem parcelu KNE parc. č. XXX/X vymeniť za inú, ktorú presne, už uviesť nevedel. Dňa 08.02.2024 v konaní

sp. zn. 15C/15/2023 predložil čestné vyhlásenie B. M. I., z ktorého vyplýva okrem iného, že žalovaný od neho a jeho sestry kúpil v roku 2021 parcelu KNE parc. č. XXX/X z dôvodu, že sa týmto spôsobom dostane k pozemku, ktorý následne so žalobcom vymení. Podľa žalobcu žalovaný nikdy nemal záujem o rozdelenie sporného pozemku a údajnú stavbu polyfunkčného objektu, išlo mu len o výslednú sumu za m², resp. o nadobudnutie pozemku, ktorý by mohol vymeniť za inú parcelu, zrejme KNC parc. č. XXX/X. S obsahom znaleckého posudku B. K. I. žalobca nesúhlasil a poukázal na to, že znalec sa zaoberal len matematickým rozdelením pozemku bez ohľadu na ostatné okolnosti, nevyjadril sa, či je možné rozdelené nehnuteľnosti riadne funkčne užívať bez obmedzení a či je možné postaviť na rozdelenej nehnuteľnosti polyfunkčnú budovu v zmysle projektovej dokumentácie predloženej žalovaným v konaní. Podľa názoru žalobcu rozdelenie vecí nie je dobre možné

a nie je ani v súlade s účelom jej využitia. Nemožno v danej veci brať do úvahy len bežné faktické matematické rozdelenie vecí bez ohľadu na účelné využitie nielen predmetnej nehnuteľnosti, ale aj okolitých parciel, resp. prístupových parciel. Podľa žalobcu je potrebné prihliadať jednak na veľkosť spoluvlastníckych podielov a jednak na účelné využitie vecí, ako aj na iné okolnosti prípadu. Ďalej žalobca uviedol, že po vzájomných komunikáciách došlo medzi SPF ako predávajúcim a mestom Ilava ako kupujúcim k dohode o uzavretí Zmluvy

o prevode vlastníctva č. 02254/2023-PKZP-K40216/23.00, ktorou došlo k prevodu novovytvorenej parcely CKN č. XXX/X, XXX/X, XXX v celkovej výmere 3.688 m²

z predávajúceho na kupujúceho a prebieha aktuálne na príslušnom katastrálnom úrade konanie o vklade pod V-204/2024, čo doložil výpisom LV č. XXXX, k. ú. B.. Záverom žalobca dodal, že na rozdiel od „údajného zámeru“ žalovaného má žalobca s celým objektom, ktorého súčasťou je aj sporný pozemok, skutočný reálne využiteľný a osožný zámer občianskej vybavenosti, od začiatku deklaruje záujem objekt bezpečne uzavrieť, a to najmä

z dôvodu zabezpečenia bezpečnosti detí a rodičov využívajúcich Špeciálnu základnú školu, Základnú umeleckú školu Ilava a z dôvodu zabezpečenia bezpečnosti daného areálu z dôvodu umiestnenia Mestskej polície Ilava v danom objekte. Považoval za neúčelné, nemožné

a v rozpore s účelom danej lokality, aby na ploche 449 m² (v tesnej blízkosti ZUŠ a Mestskej polície) mohla byť postavená akákoľvek polyfunkčná budova (t.j. budova zahŕňajúca bytové jednotky a prípadné obchody a podobne – čo napokon ani žalovaný nepreukázal napriek svojim stálym tvrdeniam) s potrebným počtom parkovacích miest. Konanie žalovaného sa podľa žalobcu javí ako špekulatívne s tým, že skutočným cieľom žalovaného nikdy nebolo sa riadne a účelne dohodnúť v danej veci, ale jediným jeho zámerom je získať iný pozemok

vo vlastníctve žalobcu. Žalobca trval na tom, že podľa znaleckého posudku č. 200/2021 znalkyne B. F. J. jednotková všeobecná hodnota predmetnej nehnuteľnosti

je = 20,34 eur/m² a všeobecná hodnota nehnuteľnosti je 18.265,32 eur. Poukázal na to, že

po celú dobu konania žalovaný tento znalecký posudok nenamietal a nepredložil vlastný znalecký posudok na ohodnotenie. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

9. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v podanej replike) uviedol, že napadnutý rozsudok nepovažuje za správny a zákonný. Celý rozsudok je podľa jeho názoru postavený

na citáciách rozsudkov Najvyššieho súdu SR bez bližšieho rozboru a aplikácie na zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav a neskúmal účelnosť využitia oboch novovzniknutých vecí (oboch pozemkov). Vyjadrenie žalobcu k námietke zaujatosti považoval za skresľujúce, nakoľko na pojednávaní dňa 16.10.2023 sudkyňa poskytla žalobcovi priamo návod čo má žalobca do vyjadrenia napísať, a to najmä vo vzťahu k predchádzajúcim žalobám. Tvrdenia žalobcu o snahe žalovaného „vydierať“ žalobcu požadovaním bezdôvodného obohatenia alebo výmeny pozemkov je podľa žalovaného účelové, nakoľko oba inštitúty sú zákonnou možnosťou žalovaného, na ktoré má za splnenia zákonom stanovených podmienok nárok. K vyjadreniam žalobcu k znaleckému posudku B. K. I. uviedol, že znalec sa jednoznačne vyjadril, že rozdelením predmetnej parcely KNE XXX/X vzniknú plne funkčné dve parcely,

na ktorých je možné stavať. Znalec sa nevedel a ani sa nemohol vyjadriť k otázke možnosti výstavby polyfunkčnej budovy na novovzniknutej parcele, nakoľko je to otázka stavebného konania. Znalec B. I. otázku ďalšieho prístupu žalobcu k budovám, ktoré užíva, vyriešil formou vecného bremena, ktoré navrhol a špecifikoval. K prebiehajúcemu vkladovému konaniu na príslušnom katastrálnom úrade pod číslom V- 204/2024 uviedol, že sa pravdepodobne jedná o prevod novovytvorených parciel KNC parc. č. XXX/X, XXX/X K. XXX, ktoré susedia s parcelou KNE parc. č. XXX/X a tvoria prístup na ňu. Konanie žalobcu je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi vyjadrenými v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobca smeruje k zamedzeniu prístupu žalovaného na parcelu KNE parc. č. XXX/X. Žalovaný tvrdil, že v konaní preukázal, že parcela KNE parc. č. XXX/X je reálne deliteľná, je územným plánom určená na zastavanie a žalovaný má vážny záujem na predmetnej parcele stavať. Žalobca sa pokúša zamedziť prístupu žalovaného na predmetnú parcelu a argumenty žalobcu o skutočne reálnom a využiteľnom zámere neboli v konaní ničím podložené, keď žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že chce areál školy uzavrieť z dôvodu zabezpečenia bezpečnosti detí a rodičov a že mestská polícia v llave potrebuje na zabezpečenie svojej činnosti predmetnú parcelu. K otázke náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaný zotrval na svojom tvrdení, že žalobca nepreukázal reálnu výšku náhrady za spoluvlastnícky podiel. Predložený znalecký posudok B. J. je podľa žalovaného nepoužiteľný, pretože neobsahuje primeranú náhradu za podiel. Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval vyjadrenie žalobcu za nedôvodné a navrhol odvolaniu vyhovieť.

10. Ďalšie písomné vyjadrenia v konaní podané neboli.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Ústavná požiadavka na nezávislý a nestranný súd sa v priebehu konania na súde prvej inštancie zabezpečuje povinným „samonamietnutím“ sudcu, ak si je vedomý svojho vylúčenia, alebo kvalifikovanou námietkou zaujatosti sudcu, vznesenou stranou sporu, ak sa o vylúčení sudcu strana dozvie. Dôvody vylúčenia sudcu vymedzuje § 49 ods. 1 a 2 CSP. Podľa uvedených zákonných ustanovení sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Vylúčený je i sudca, ktorý prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštancie. Pre naplnenie ústavného práva na nezávislý a nestranný súd zákon umožňuje túto vadu konania odstrániť aj po vydaní meritórneho rozhodnutia, keď jediným spôsobom zjednania nápravy je zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na opätovné prejednanie v ústavne vyhovujúcom obsadení súdu.

13. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov strán sporu. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

14. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal zrušenia podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadania spôsobom prikázania celej nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu s uložením povinnosti vyplatenia náhrady žalovanému vo výške 9.132,66 eur, ako ustupujúcemu podielovému spoluvlastníkovi.

16. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne konštatoval, že je viazaný návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, avšak nie je viazaný navrhovaným spôsobom vyporiadania. Súd prvej inštancie zachoval pri riešení otázky spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva zákonom stanovenú postupnosť jednotlivých spôsobov vyporiadania a po zistení rovnakého postoja sporových strán k zrušeniu podielového spoluvlastníctva, sa prioritne zaoberal možnosťou vyporiadania podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou (podľa výšky spoluvlastníckych podielov) a až po zistení, že sporný pozemok nie je možné reálne rozdeliť, pristúpil k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva strán sporu k spornej parcele jej prikázaním žalobcovi za náhradu, pričom svoje rozhodnutie založil na tom právnom závere, že strany sporu ako podieloví spoluvlastníci spornej parcely síce súhlasili so zrušením podielového spoluvlastníctva avšak nedohodli sa na spôsobe vyporiadania, pričom rozdelenie spornej parcely nebolo z hľadiska povahy, funkčného a účelného využitia dobre možné.

17. Žalovaný v podanom odvolaní tvrdil, že sporný pozemok je možné reálne rozdeliť, čo súd prvej inštancie podľa jeho názoru po právnej stránke neposúdil správne. Odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil a dospel zhodne s názorom súdu prvej inštancie k záveru, že rozdelenie veci (sporného pozemku) nie je dobre možné, a preto súd prvej inštancie správne pristúpil v poradí k druhému spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, keď ju prikázal za primeranú náhradu jednému zo spoluvlastníkov, a to žalobcovi. Súd prvej inštancie dostatočne rozsiahlym a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil, prečo nepovažoval reálnu deľbu pozemku za dobre možnú, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu s týmto odôvodnením stotožňuje a pre úplnosť len dodáva, že rozdelením sporného pozemku by vznikli síce dve samostatné veci, ktoré by však nemohli aj naďalej slúžiť spôsobom, ktorý zodpovedá ich povahe a spoločenskému účelu.

18. Odvolací súd tiež prizvukuje, že zmyslom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva je nové konštituovanie hmotnoprávných vzťahov odvíjajúcich sa od spoločnej veci a vyporiadanie doterajších vzťahov. Rozhodnutím o vyporiadani podielového spoluvlastníctva podľa § 142 Občianskeho zákonníka sa zakladajú nové hmotnoprávne vzťahy, preto ide o rozhodnutie majúce konštitutívnu povahu. Okrem zistenia okruhu spoluvlastníkov a výšky ich podielov, podstatnými otázkami, ktorými sa súd musí zaoberať, je otázka spôsobu vyporiadania spoluvlastníctva pri dodržaní zákonom stanovenej postupnosti spôsobov vyporiadania a v prípade prikázania veci niektorému zo spoluvlastníkov, tiež otázka primeranej náhrady priznávanej tomu zo spoluvlastníkov, ktorý je zo spoluvlastníckeho vzťahu vylučovaný. Keďže posúdenie týchto hmotnoprávných otázok je závislé od stavu spoločnej veci, ktorý sa môže v priebehu konania meniť (najmä, ak počas konania dochádza k zmenám v stavebno - technickom stave veci, k investíciám do nej a pod.), je pre spravodlivé rozhodnutie v konaní o zrušení a vyporiadani podielového spoluvlastníctva zvlášť významné dodržanie zásady, podľa ktorej je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

19. Argumenty žalovaného smerujúce k pochybnostiam o tom, či Mestská polícia Ilava bude aj v budúcnosti sídliť v budove na spornom pozemku sú v tomto smere irelevantné, nakoľko v čase rozhodovania súdu prvej inštancie jej sídlo bolo v budove postavenej na predmetnom pozemku a v priebehu konania nevyvstali pochybnosti o jej prípadnom budúcom premiestnení, preto boli úvahy súdu prvej inštancie o narušení funkčnosti Mestskej polície v prípade rozdelenia pozemku na mieste. Skutočnosť, že Mestská polícia pri výkone svojej činnosti potrebuje mať k dispozícii v blízkosti budovy, v ktorej sídli, dostatočný obslužný priestor na parkovanie nielen vlastných vozidiel, ale aj vozidiel spolupracujúcich subjektov a iných osôb nie je nepodloženým tvrdením žalobcu, ale je všeobecne známou skutočnosťou. K tejto skutočnosti je potrebné vychádzať aj z úloh, ktoré Mestská polícia plní v zmysle zákona o obecnej polícii (§ 3 ods. 1, 2 zákona č. 564/1991 Zb.). Žalovaným predkladané dôkazy o projektovej dokumentácii budovy občianskej vybavenosti, ktorej víziu nemal presnú a presvedčivú ani sám žalovaný, sú nedostatočným dôvodom na taký zásah do účelu v súčasnosti jestvujúceho verejného záujmu ako je práve funkcia Mestskej polície Ilava. V zmysle § 5 písm. r) zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní pod pojmom vybavenosť treba rozumieť komplex zariadení a plôch, ktorých cieľom je uspokojovanie potrieb verejnosti najmä v oblasti výchovy a vzdelávania, sociálnych služieb, zdravotnej starostlivosti, kultúry, cirkví, verejnej správy, administratívy, verejného stravovania, obchodu, rekreácie, športu, cestovného ruchu a nevýrobných služieb. Stavby občianskej vybavenosti a ich využívanie by mali zabezpečovať dostatočné plnenie prevádzkovo-ekonomických a priestorových nárokov stavby. Rovnako ako súdu prvej inštancie aj

odvolaciemu súdu sa práve projekt stavby občianskej vybavenosti predložený žalovaným javí skôr ako snaha

o účelový spôsob dosiahnutia reálneho rozdelenia sporného pozemku a nie ako skutočný záujem o konkrétne využitie pozemku a realizáciu predmetného projektu a to aj s poukazom na to, že by neboli pri vybudovaní navrhovaného polyfunkčného objektu splnené priestorové nároky zahŕňajúce aj kapacitne postačujúce obslužné plochy a plochy dopravnej infraštruktúry. Žalovaným predložený projekt podľa názoru odvolacieho súdu tiež nereflektuje potreby občanov pri využívaní stavieb občianskej vybavenosti v bezprostrednej blízkosti sporného pozemku, a to stavieb v ktorých sídli Mestská polícia, Základná umelecká škola a Základná špeciálna škola. Umiestnenie týchto subjektov v budovách so vstupmi na plochu pozemku CKN parc. č. XXX/X k. ú. B. v súlade so všeobecnými pomermi predpokladá na tomto pozemku zvýšený pohyb detí, dospelých a aj motorových vozidiel v priebehu celého dňa. Stavba, ktorej projektovú dokumentáciu žalobca predložil s tým, že by bola plocha predmetného pozemku (458 m²) zastavaná v rozsahu 309,50 m² a stena budovy by bola od hranice pozemku parc. č. XXX/X vzdialená 2 metre, by podľa odvolacieho súdu nemohla slúžiť účelu, ktorému by podľa územného plánu slúžiť mala, nakoľko by neposkytovala dostatočný vonkajší obslužný priestor a účel využitia predmetnej budovy žalovaný nekonretizoval.

20. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že rozdelenie sporného pozemku nie je dobre možné a správne rozhodol aj o vyporiadaní spoluvlastníctva k pozemku jeho príkazom za primeranú náhradu do výlučného vlastníctva žalobcu, keď správne prihliadol na skutočnosť, že sa na spornom pozemku nachádza budova žalobcu, v ktorej sídli Mestská polícia Ilava, s ktorou bezprostredne susedí budova žalobcu, v ktorej sídli Základná umelecká škola, oproti ktorej je postavená budova žalobcu, v ktorej sídli Špeciálna základná škola, pričom vchody do uvedených budov sú situované na pozemok

parc. č. XXX/X vo vlastníctve žalobcu a v rámci predmetnej lokality možno dospieť k záveru, že tvoria ucelený areál so stavbami občianskej vybavenosti. Podľa odvolacieho súdu vzhľadom na uvedené okolnosti a aj vzhľadom na subjekt na strane žalobcu (Mesto Ilava) je v schopnostiach a možnostiach žalobcu zachovať účelné využitie týchto stavieb a pozemkov, pričom žalobca v priebehu celého konania deklaroval záujem predmetný areál zveľadiť tým, že by pre bezpečnosť osôb areál uzavrel.

21. Odvolací súd tiež pre úplnosť dodáva, že v prospech príkázania sporeného pozemku žalobcovi svedčí v súčasnosti aj tá skutočnosť, že parcela EKN č. XXX/XXX, k. ú. B., ktorá v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nebola vo vlastníctve žalobcu ani žalovaného, avšak tvorila so spornou parcelou funkčný celok, v čase rozhodovania odvolacieho súdu, pod novým označením CKN č. XXX/X, XXX/X, XXX, k. ú. B., evidovaná na LV č. XXXX, je už vo vlastníctve žalobcu.

22. Odvolací súd nevyhodnotil ako dôvodnú ani odvolaciu námietku žalovaného o pochybení súdu prvej inštancie pri určení výšky primeranej náhrady žalovanému, nakoľko súd prvej inštancie v konaní vychádzal zo skutočností tvrdených a preukazovaných sporovými stranami. Súd prvej inštancie vychádzal z ceny nehnuteľnosti uvedenej žalobcom podľa znaleckého posudku č. 200/2021 B. F. J., pričom žalovaný žiadne relevantné výhrady v konaní k tomuto posudku a určeniu ceny nevzniesol. Svoje argumenty o tom, že znalkyňou určená cena nie je primeraná a nezohľadňuje nárast cien v súčasnej dobe ničím nepodložil, nenavrhoval dôkaz, ktorý by svedčil v jeho prospech, a to ani v rámci odvolacieho konania. Z tohto dôvodu odvolací súd určenie výšky náhrady súdom prvej inštancie považoval za primerané, nemal dôvod považovať uvedenú skutočnosť medzi stranami za spornú a za účelom vyriešenia tejto otázky vykonávať ďalšie dokazovanie.

23. Záverom odvolací súd uvádza, že ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, nevyhodnotil ako dôvodný. Žalovaný dňa 17.10.2023 vzniesol námietku zaujatosti konajúcej sudkyne, v ktorej namietal, že sudkyňa napriek záverom v znaleckom posudku sa rozhodla skúmať reálnu možnosť rozdelenia pozemku s ohľadom na územný plán obce, čo podľa neho predstavuje jej záujem vo veci vyhovieť žalobcovi. Zároveň mal za to, že sudkyňa na uvedenom pojednávaní poskytovala žalobcovi hmotnoprávne poučenie. Súd prvej inštancie túto námietku posúdil dňa 27.11.2023 na pojednávaní tak, že sa na ňu nebude prihliadať, nakoľko sa jedná o námietku zaujatosti súvisiacu s procesným postupom sudcu. O tejto skutočnosti bol žalovaný vyrozumieť prostredníctvom právneho zástupcu dňa 28.11.2023 spolu s predvolaním na ďalší termín pojednávania. Odvolací súd sa po vypočutí nahrávky z pojednávania zo dňa 16.10.2023 v plnom

rozsahu stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie a má za to, že žalobcom namietaný postup sudkyne predstavoval prednes predbežného právneho posúdenia sporu, v ktorom obom prítomným stranám oznámil

so zákonom súladný postup pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Názor žalovaného, že o ním podanej námietke zaujatosti nebolo rozhodnuté, preto nebol správny. Súd prvej inštancie sa touto námietkou zaoberal, postupoval v súlade s § 53 ods. 3 CSP a správne na ňu neprihliadol, nakoľko jej obsah spočíval v procesnom postupe sudkyne.

24. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnych výrokoch, t. j. druhom a treťom výroku potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

25. Odvolací súd preskúmal ako výrok závislý aj štvrtý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd vyslovil, že žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V tomto smere odvolací súd poukazuje

na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 73/2023 zo dňa 25.05.2023, podľa ktorého je prípustná aplikácia § 255 CSP v konaniach o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je sporom podľa CSP a nie je žiaden dôvod na to, aby sa na toto konanie zásadne neaplikoval § 255 CSP. Samotná skutočnosť, že pomer úspechu strán v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva môže mať vzhľadom na osobitosť tohto konania rôzne podoby, nie je dôvodom na to, aby z ústavného hľadiska mohol byť udržateľný schematický záver o tom, že v takomto konaní si každá zo strán má znášať svoje trovy. Napokon záver o tom, že aj v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je smerodajný úspech v konaní, vyplýva aj z R 54/1973. To, ako sa má spoluvlastníctvo vyporiadať, navrhuje primárne žalobca. Preto pre určenie jeho úspechu v konaní je rozhodné porovnanie jeho žalobného návrhu a výroku súdneho rozhodnutia. Argumentácia žalovaného spočívajúca v tvrdení, že pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva obe strany v podstate niečo získajú (vlastníctvo oproti peňažnému plneniu) a jednoducho povedané nikto nevyhral a ani nemožno určiť mieru úspechu, nie je správne interpretovaná. Pokiaľ sa podielové spoluvlastníctvo vyporiadava na súde, je zrejmé, že strany sporu sa nevedeli mimosúdne dohodnúť a ich záujmy sú v napätí, a teda žaloba a žalovaný sledujú úplne alebo v časti protichodné záujmy, a teda aj v týchto konaniach je možné určiť mieru úspechu.

26. Odvolací súd vzhľadom na uvedenú ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít v otázkach trov konania pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva považuje záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca bol v konaní plne úspešný, nakoľko došlo k vydaniu rozhodnutia v zhode s jeho žalobným návrhom a z tohto dôvodu aplikoval § 255 ods. 1 CSP, za vecne správny.

27. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal všetky navrhnuté a potrebné relevantné dôkazy a z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne aplikoval a interpretoval na zistený skutkový stav právne normy ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. V odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, a preto odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že žalobcovi priznal v celom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému. O samotnej výške náhrady trov konania v prvoinštančnom, ako aj odvolacom konaní rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa

(§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).